

stres og Højres Skyld, for de havde haft Ledelsen i mange Aar. Jeg skal villig indrømme, at de sidste Aars Begivenheder baade indenfor Venstre og Højre have vakt nogen Misnøje i saglig Henseende. Det vilde være meningsløst at søge at skjule det. Højres Medlemmer have været i høj Grad nervøse, og de konservative Vælgere have med Bekymring set paa, hvad der foregik imellem dem. Men det Ubehag, den Lede, mange Mennesker have ved Folketinget i Øjeblikket, kunne ogsaa det ærede Medlem og hans Partifæller og allierede tage paa deres Kappe, thi det er de hæftige Skænderier og Rumlerier her i Tinget, der have gjort den overvejende Del af Befolkningen led og ked af hele det Postyr, der drives herinde. Jeg tror, det ærede Medlem i høj Grad maa tage sin Del paa sig af den Modvillie, der faktisk er mod Folketinget.

Jeg skal kun med nogle Ord sige til Konseilspræsidenten, at jeg beundrer den Ydmyghed, han efterhaanden har tilegnet sig. Han begyndte med at have to Programpunkter: Udrensning og Sparsommelighed. Udrensningen er ude af Programmet, og Tiden vil vise, om den højtærede Konseilspræsident faar gennemført Sparsommeligheden. Dernæst fremlagde han to Forslag, et om en midlertidig Valgkredsordning og et om en stor Grundlovsændring. Nu er den højtærede Konseilspræsident havnet i ikke at forlange at faa gennemført sine egne Love og heller ikke andres Love. Han har kun et eneste lille Haab tilbage: Han har endnu ikke opgivet Haabet om, at Flertallet i dette Ting vil gaa imod den privilegerede Valgret. Paa det Grundlag vil Ministeriet fortsætte sin vise Regering, og naar det ikke forlanger mere af sin Politik, kan det vist længe faa Lov at sidde og administrere de Love, vi andre vedtage. I øvrigt maa jeg paaskønne den Moderation, den højtærede Konseilspræsident sidst viste i sin Omtale af den privilegerede Valgret, thi der var kun Tale om at formindske den nuværende ondartede privilegerede Valgret. Saa stærk, som den nu var, maatte den ikke være. Jeg anerkender, som sagt, dette betydelige Fremskridt i Moderation. Det er muligt, at den højtærede Konseilspræsident, hvis han fortsætter ad den Vej, kan komme til at

gennemføre Love og ikke blot administrere Love, idet han saa maaske nærmer sig til dette Tings Flertal og Befolkningens Flertal.

Sluttelig vil jeg henvende et Par Ord til det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen), der vel nærmest skulde svare for det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), som jeg spurgte direkte. Det ærede Medlem fra Fredensborg har Ret i, at det i og for sig ikke gavner den konservative Politik, at de konservative Partier føre indbyrdes Diskussion — man mener vel indbyrdes Skænderi. Det kunne vist alle være enige om, at det gavner ikke et Parti, at Medlemmerne skændes indbyrdes, og deri er jeg altsaa enig med det ærede Medlem fra Fredensborg. Men mit Spørgsmaal til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds var ikke et Angreb, og jeg gentager det, fordi han i meget stærke Ord havde tilbudt den nuværende højtærede Regering store Indrømmelser, blot Konseilspræsidenten vilde tie stille med det slemme Ord Kamp. Jeg spurgte i den Anledning det ærede Medlem, om hans Ord betød, at „de 6“ kunde tænke sig Enighed paa det Grundlag, som Regeringen har fremlagt, og om der bag hans Ord stod noget fra de konservative Partier i Landstinget, hvorved jeg nærmest tænkte paa det ærede Medlem nærmest staaende stærke Højreparti „de 17“. Det ærede Medlem har ikke villet svare. Han har villet lade det ærede Medlem fra Fredensborg svare. Jeg gentager mit Spørgsmaal, som jeg sandsynligvis ikke kan vente besvaret, fordi jeg antager, at det ærede Medlem ikke kan svare. Det var kun en rask lille Floskel, der intet betyder, som saa meget andet fra den Kant.

Jeg skal derfor slutte med at sige til det ærede Medlem fra Fredensborg, at hvis det er ham muligt at faa en anden Tone ind i den Presse, som skal være ham nærmest staaende — jeg indrømmer, at et Parti i Rigsdagen ikke kan have Ansvar for alt, hvad der staar i dets Presse, men nogen Forbindelse maa der dog altid være —, og faa den til at afholde sig fra giftige, tidt ganske meningsløse, ja, sindssvage Angreb paa anderledes tænkende indenfor den konservative Politik, kan han vente